

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/58/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214200937
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2214200937.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v spore žalobkyne: V. Z., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. D. W. XX, zastúpená splnomocnencom: JUDr. Ladislav Pongrácz, advokát, so sídlom Alžbetínske nám. 1203, Dunajská Streda, proti žalovanému: F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. O. XX, S., zastúpený splnomocnencom: JUDr. Tibor Szakál, advokát, so sídlom Hlavná 26/5, Dunajská Streda, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 19. decembra 2019, č.k. 6C/15/2014-467, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie zrušil podielového spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam vedeným Okresným úradom Dunajská Streda, katastrálny odbor na LV č. XX v k. ú. S. nad W., ako rodinný dom súp. č. XX, na parc. č. 123/1, parc. č. 119 - ostatné plochy vo výmere 255 m², parc. č. 123/1 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 721 m² a parc. č. 123/2 - záhrady vo výmere 195 m² tak, že tieto nehnuteľnosti prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne (výrok I.) a žalobkyni uložil zaplatiť žalovanému náhradu za jeho spoluvlastnícky podiel vo výške 23.902,83 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok III.). Ďalej súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že súdny znalec Ing. Juraj Köböl, znalec v odbore stavebníctvo - odvetvie pozemné stavby, stavebná fyzika, odhad hodnoty nehnuteľností a súdny znalec Ing. Roman Wagner, znalec z odboru geodézie a kartografie, majú voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výroky IV. a V.).

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 142 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 27.01.2014 domáhala voči pôvodne žalovanej Izabelle Oszvald zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam s tým, že sa žalobkyňa snažila dohodnúť na zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva mimosúdnou cestou, avšak k uzavretiu samotnej dohody nedošlo. Vzhľadom na to, že v deň dôjdenia žaloby na súd došlo ku vkladu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam v prospech žalovaného, na ktorého previedla pôvodne žalovaná svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach, podala žalobkyňa návrh na pripustenie zmeny účastníka na strane žalovaného v zmysle § 92 ods. 2 O.s.p., ktorému návrhu súd uznesením č.k. 6C/15/2014-19 zo dňa 19.06.2014 vyhovel. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva tým spôsobom, že predmetné nehnuteľnosti budú prikázané do jej výlučného vlastníctva s povinnosťou výplaty spoluvlastníckeho podielu žalovanému. Súd poukázal na

to, že v danom prípade nie je viazaný petitom žaloby, takže môže rozhodnúť o zrušení spoluvlastníctva aj iným spôsobom, než aký sa navrhuje. Výška spoluvlastníckych podielov a účelné využitie veci sú dve hľadiská, ktoré sa vždy uplatňujú pri zrušení spoluvlastníctva súdom bez ohľadu na to, o aký spôsob zrušenia spoluvlastníctva ide. Tieto hľadiská sa uplatňujú aj pri voľbe spôsobu zrušenia spoluvlastníctva, keď zákon ustanovuje určitú postupnosť pre použitie týchto spôsobov (reálne rozdelenie, prikázanie podielu - predaj spoločnej veci) a uvedené hľadiská sú určujúce pre to, ako v rámci tejto postupnosti pokračovať. Reálne rozdelenie veci je spôsobom rozdelenia spoluvlastníctva, ktorý sa berie najskôr do úvahy, pričom rozdelenie sa nemusí uskutočniť presne podľa výšky podielov, ale iba s prihliadnutím na ich výšku tak, aby sa zabezpečilo účelné využitie veci. S poukazom na uvedené súd zameral dokazovanie na zistenie možnosti reálneho rozdelenia nehnuteľností, a to najmä vykonaním znaleckého dokazovania znalcom Ing. Romanom Wagnerom, odborným vyjadrením znalca Ing. Juraja Kóboľa, výsluchom znalcov, ako i ďalších navrhnutých svedkov. Súd uviedol, že podmienkou pre spôsob vypořádania podielového spoluvlastníctva reálnou deľbou je, že rozdelenie veci je „dobre možné“, pričom táto podmienka nie je naplnená púhou faktickou možnosťou technického prevedenia rozdelenia spoločnej veci, ale tiež funkčným opodstatnením takéhoto rozdelenia. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zadný pozemok - záhrada, ktorý by pripadol do výlučného vlastníctva žalovaného, je dostupný cez pozemok registra „C“, parc. č. 598/1, ktorý nie je vedený na LV, pričom ako využitie pozemku je v katastri uvedený: pozemok, na ktorom je postavená inžinierska stavba - prístav, plavebný kanál a komora, priehrada a iná ochranná hrádza, závlahová a melioračná sústava a jej súčasti. V registri „E“ v danej lokalite sú vedené pozemky parc. č. 120, 121, 122, 123 a 125 (parcely medzi parcelami registra „C“ 123/2 a 119). Na LV pozemkov registra „E“ parc. č. 120 až 125 sú vedení nezistení vlastníci a ako správca je vedený Slovenský pozemkový fond. Za hranicou pozemku parc. č. 123/2 je zeleň vo svahu, nespevnená komunikácia, svah ochrannej hrádze a ochranná hrádza. Nespevnená komunikácia aj hrádza je používaná pešo a motorovými a nemotorovými vozidlami, nakoľko pozemky pod nespevnenou komunikáciou nie sú majetkovo-právne vysporiadané, nie sú vedené žiadne vecné bremená práva prechodu a prejazdu v prospech vlastníkov dotknutých pozemkov. Je nepochybné, že prístup k zadnej časti parcely, ktorá by reálnou deľbou pripadla žalovanému, je možný iba z nespevnenej komunikácie, ktorá nie je vedená na LV ako komunikácia. Žalovaný by teda na svoj pozemok nemal prístup z komunikácie. Zároveň by týmto bolo nepochybné ohrozené právo užívať nehnuteľnosť a je možné, že v prípade budúceho záujmu o výstavbu rekreačného objektu by mu nebolo práve z tohto dôvodu udelené stavebné povolenie, pretože jednou z podmienok udelenia stavebného povolenia je aj existencia prístupovej cesty. I keď reálna deľba nehnuteľnosti technicky možná je, práve z tohto dôvodu sa javí neúčelná. Neúčelná sa javí aj z dôvodu, že po rozdelení nehnuteľnosti spôsobom tak, ako to načrtol znalec Ing. Wagner by žalobkyni nezostala záhrada, teda pestovanie zeleniny a vlastných produktov na vidieku by u nej ďalej nebolo možné. Šírka prednej časti pozemku medzi rodinným domom a susednou nehnuteľnosťou z ľavej strany je cca 8 metrov, pričom polovica tejto šírky je zeleň so stromami a druhá polovica je spevnená na vstup s vozidlami. Podľa názoru súdu nezodpovedá skutočnosti tvrdenie žalovaného, že v konaní vypočutí svedkovia pripustili, že v budúcnosti nie je vylúčené preklasifikovanie nespevnenej cesty na účelovú komunikáciu (parc. č. 598/1) za určitých technických zmien. Ani jeden zo svedkov toto vo svojej výpovedi neuviedol, keď svedkovia potvrdili iba to, že parc. č. 598/1 využívajú vlastníci pozemkov ako vstup na svoje pozemky, avšak protiprávne. Podľa názoru súdu nezodpovedá realite, aby teleso hrádze vodného diela mohlo byť v budúcnosti prekvalifikované na účelovú komunikáciu, nakoľko sa jedná o pätu hrádze. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že i keď nehnuteľnosť je technicky deliteľná, rozdelenie veci nie je dobre možné. Preto súd pristúpil k úvahe prikázať vec za primeranú náhradu jednému zo spoluvlastníkov. Pri rozhodovaní súd prihliadol na to, aby sa vec mohla účelne využívať, prihliadol na výšku spoluvlastníckych podielov, pričom spoluvlastnícky podiel žalobkyne je 2/3 a žalovaného 1/3. Je nepochybné, že nehnuteľnosť žalobkyňa užíva na svoje bývanie, navyše súd zohľadnil pri prikázaní nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalobkyne aj skutočnosť, že sa jedná o jej rodičovský dom a pozemky, ktoré nadobudla titulom dedenia po svojej matke O. P., pričom žalovaný svoj spoluvlastnícky podiel nadobudol titulom kúpy. Súd preto podielové spoluvlastníctvo zrušil tak, že nehnuteľnosť prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne a žalobkyni, ktorá preukázala v konaní solventnosť zložením finančných prostriedkov do úschovy Advokátskej kancelárie JUDr. Ladislava Pongrácza, aby žalovanému v lehote do 15 dní vyplatila protihodnotu jeho spoluvlastníckeho podielu vo výške 23.902,83 eur. K námietke žalovaného k preukázaniu solventnosti zložením finančných prostriedkov do úschovy u advokáta súd uviedol, že advokát môže v rámci svojej činnosti v súvislosti s poskytovaním právnych služieb svojmu klientovi zabezpečiť aj advokátsku úschovu peňazí. Takáto úschova peňazí je bežná v realitných kanceláriách a súd úschovu peňazí u advokáta považuje za

bezpečnejší spôsob vyplatenia kúpnej ceny alebo vyplatenia protihodnoty spoluvlastníckeho podielu v tomto prípade. Súd mal preto za to, že žalobkyňa riadnym spôsobom preukázala v konaní solventnosť pre vyplatenie protihodnoty spoluvlastníckeho podielu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutkový a právny stav veci súd nehnuteľnosti pririekol do výlučného vlastníctva žalobkyne a žalobkyňu zaviazal na vyplatenie protihodnoty výšky spoluvlastníckeho podielu žalovaného zo všeobecnej hodnoty celej nehnuteľnosti. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobkyňi, ktorá bola v konaní úspešná v celom rozsahu, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Zároveň súd priznal súdnym znalcom Ing. Romanovi Wagnerovi a Ing. Jurajovi Kőbőlovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť s tým, že žalobkyňi bude uložené zaplatiť mu náhradu trov konania v rozsahu 100%, alternatívne napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov došiel k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že žaloba bola žalobkyňou podaná dňa 27.01.2014 o 13.15 hod. proti predchádzajúcej vlastníčke podielu L. P., ktorá však v čase podania žaloby už nebola spoluvlastníčkou podielu na vyporiadavanej nehnuteľnosti, nakoľko dňa 27.01.2014 o 9.29 hod. bol vklad vlastníckeho práva rozhodnutím Okresného úradu v Dunajskej Strede č. V 438/14 zo dňa 27.01.2014 povolený v prospech Rolanda Kollera. Žaloba bola teda podaná proti osobe, ktorá nebola v čase podania žaloby pasívne legitimovaná v civilnom sporovom konaní (vtedy v občianskom súdnom konaní) v rozpore s čl. 3 CSP (vtedy § 1 O.s.p.). Postup súdu podľa vtedy platnej úpravy (§ 92 ods. 3 O.s.p., dnes § 80 ods. 1 a 2 CSP), ktorým súd namiesto doterajšej žalovanej pribral do konania ako žalovaného F. G., nebol v súlade so zákonom, nakoľko k prevodu vlastníckeho práva k podielu na vyporiadavanej nehnuteľnosti došlo preukázateľne pred začatím konania vkladom vlastníckeho práva v prospech F. G.. Oneskorené predstierané pokusy žalobkyne o dohodu s ponúknutou nevýhodnou cenou značne pod trhovou cenou nemožno považovať za vážne mienené návrhy na mimosúdnu dohodu, keď žalobkyňa ponúkala žalovanému náhradu v podstatne nižšej výške podľa už neaktuálneho znaleckého posudku, a nie podľa aktuálnej trhovej ceny. Podľa názoru odvolateľa ide len o dodatočné fabrikovanie splnenia hmotnoprávných podmienok na podanie žaloby podľa § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že podmienkou pre zrušenia a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je, že nedôjde k dohode spoluvlastníkov. V prejednávanej veci žalobkyňa nespĺňa túto zákonnú podmienku, pretože žalovaný po tom, čo sa stal spoluvlastníkom, sa dozvedel, že v dôsledku nezákonného uznesenia sa stal žalovaným, že je proti nemu vedené konanie, žalobkyňa sa pred podaním žaloby ani nepokúsila o uzavretie dohody s ním, pred podaním žaloby sa nepokúsila o dohodu ani s predchádzajúcou spoluvlastníčkou, na ktorej písomný návrh podľa § 605 OZ v zákonnej lehote a ani neskôr vôbec nereagovala, pričom neskoršie neadekvátne návrhy s neprimeranými návrhmi na výšku náhrady nemožno považovať za vážne mienený pokus žalobkyne o dohodu, keď žalobkyňa doteraz nepreukázala, že by disponovala s potrebnou sumou na vyplatenie náhrady. V danom prípade súd bez toho, aby zisťoval, či sa žalobkyňa pokúsila riešiť svoje spoluvlastnícke vzťahy dohodou pred podaním žaloby, teda či boli splnené hmotnoprávne podmienky na podanie žaloby, priamo pristúpil k zisťovaniu, či je vec možné dobre rozdeliť a vykonal dokazovanie, z ktorého podľa názoru žalovaného, narozdiel od názoru súdu, vyplynul záver, že vec je reálne deliteľná, a že rozdelenie veci je dobre možné. Poukázal na to, že má záujem, aby svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach pre svoje potreby reálne a účelne užíval a požíval v súlade s ust. § 123 OZ. Znalec z odboru geodézie a kartografie Ing. Roman Wagner vo svojom posudku, ako aj na pojednávaní pred súdom jednoznačne potvrdil, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom vyporiadania, sú reálne deliteľné, pričom prístup na parc. č. 123/2 je z nespevnenej cesty na parc. č. 598/1, resp. na časti tejto parcely, pričom znalec dosvedčil, že videl, ako aj iní vlastníci susedných nehnuteľností túto cestu využívajú na prístup. Rovnako znalec Ing. Juraj Kőböl potvrdil, že parc. č. 123/2 je dostupná z nespevnenej komunikácie, ktorá cesta sa využíva aj motorovými vozidlami, chodcami, i keď nie je označená ako miestna cesta. Potvrdil tiež, že vedľa parcely č. 123/2 sú postavené rozostavané stavby (zrejme ide o stavbu Ing. W. a K. W.). Táto nespevnená komunikácia je vedená na pozemku registra „C“ ako parc. č. 598/1, k. ú. S. D. W., ktorej správcou je Slovenský pozemkový fond, ktorá v skutočnosti nie je zastavaná žiadnou stavbou, i keď je zaradená na spôsob využívania pozemku pod č. 24 - t.j. pozemok, na ktorom je postavená alebo je určený na postavenie inžinierskej stavby, prístav, plavebný kanál atď., ale na pozemku v skutočnosti nie je žiadna takáto stavba, ktorú vymenúva aj odôvodnenie rozsudku pod bodom 24., umiestnená. Preto nič nebráni tomu, aby vlastníci nehnuteľností, ktorí ako prístup na svoje pozemky

užívajú pozemok parc. č. 598/1 neuzavreli zmluvu o zriadení vecného bremena - práva prechodu so Slovenským pozemkovým fondom. Znalec Ing. Juraj Kőböl vo svojom odbornom vyjadrení č. 1/2018 zo dňa 11.07.2018 pripustil reálnu deľbu pozemkov, pričom v záujme minimalizácie výšky peňažného vyrovnania medzi spoluvlastníkmi pre prípad reálnej deľby navrhol možnosť vyčleniť časť pozemku parc. č. 123/1 a pričlenenie takto získanej plochy k pozemku parc. č. 123/2, pričom s navrhnutým riešením odvolateľ pre prípad reálnej deľby súhlasil. Poukázal na výsluch svedka Ing. W. K., starostu obce S. D. W., ktorý v rámci svedeckej výpovede uviedol, že ak by niekto v budúcnosti požiadal o stavebné povolenie na parc. č. 123/2 a splní zákonom predpísané náležitosti, stavebný úrad nemá dôvod stavbu nepovoliť. Taktiež potvrdil vydanie stavebného povolenia na susediacej parcele č. 124 pre manželov W., u ktorých jediný prístup je len cez parc. č. 598/1. Zo svedeckej výpovede J. S., zamestnanca SVP, š. p. vyplýva, že nie je vylúčené určité preklasifikovanie účelovej komunikácie vedúcej cez parc. č. 598/1 za určitých technických zmien, že to v budúcnosti nie je vylúčené. Z uvedeného vyplýva, že vyporiadanie podielového spoluvlastníctva reálnym rozdelením je v prejednávanom prípade dobre možné, keď vyporiadavané veci podľa návrhu znalcov by mohli spoluvlastníci samostatne každý pre svoje potreby účelne využívať. Poukázal na to, že súdna prax a judikatúra súdov SR dáva zásadne prednosť reálnej deľbe. Reálnej rozdelením vecí navrhnutým znalcami nedôjde ani k poškodeniu vecného bremena zapísané na LV č. XX v prospech A. P. (doživotné užívanie len domu). Všetky pozemky, tak ako doteraz, by boli samostatne prístupné a prípadným rozdelením pozemku parc. č. 123/1 by nebol znemožnený samostatný prístup k domu a ostatným budovám a plne sa zachová doteraz existujúci samostatný prístup k všetkým parcelám, pričom rodinný dom by rozhodne nestratil svoju „vidiecku funkciu“ a žalobkyňa by stále zostalo dostatok priestoru na „záhradku“ (v súčasnosti ani na dedine, teda ani vo S. D. S. sa zelenina pri dome nepestuje, kupuje sa a pozemky ostávajú zatrávnené). Považoval za nepochopiteľné, prečo po zisteniach, že na parc. č. 124 sa veselo stavia, hoci má prístup len cez parc. č. 598, zrazu predloží žalobkyňa vyjadrenie Slovenského vodohospodárskeho podniku ohľadne parc. č. 123/2 a 119 v absolútne všetko popierajúcom tóne, v diametrálnom rozpore s vyjadrením u susediacej parcely č. 124. Podľa žalovaného je určujúce zabezpečenie prístupu k pozemku priamo na komunikáciu alebo cestou po cudzom pozemku, napr. z titulu vecného bremena. Prípadné preklasifikovanie telesa hrádze na účelovú komunikáciu je bezpredmetné, nakoľko nespevnená cesta nikde neprebíha po telese hrádze, čo je zrejme z predložených dôkazov. Podľa odvolateľa sentimentálne úvahy súdu v odôvodnení, že zohľadnil skutočnosť, že sa jedná o rodičovský dom žalobkyne, keď žalobkyňa nadobudla svoj podiel dedením a žalovaný len kúpou, neobstoja, táto nostalgia nie je na mieste, lebo po tom, čo žalobkyňa nereagovala neodkladne na písomnú ponuku predchádzajúcej spoluvlastníčky a neuplatnila si svoje zákonné predkupné právo na získanie podielu, miesto toho si užívala bez akéhokoľvek plnenia celú nehnuteľnosť v rozpore s § 3 Občianskeho zákonníka - výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi a zjavné zneužitie práva by nemalo používať právnu ochranu. Uviedol, že rodina žalobkyne fakticky a samotná žalobkyňa majú zabezpečené iné bývanie, ktoré aj reálne využívajú (potvrdenie o trvalom bydlisku nič nedokazuje), preto tvrdenie žalobkyne o využívaní nehnuteľnosti rodinou neobstoja. V skutočnosti žalobkyňa chce získať vyporiadavané nehnuteľnosti do svojho výlučného vlastníctva s cieľom ich výhodne za trhovú cenu odpredať. Pokiaľ súd prikróčí k zrušeniu vlastníckeho práva a vyporiadania spoluvlastníckych podielov na základe § 142 Občianskeho zákonníka, musí mať preukázané, či sú splnené všetky predpoklady pre to, aby za zrušenie spoluvlastníckeho podielu mohla byť i fakticky poskytnutá primeraná náhrada, pričom naplnenie tohto kritéria nemôže byť založené len na úvahe súdu, ale musí mať jednoznačnú oporu vo vykonaných skutkových zisteniach. Pôvodný právny zástupca žalobkyne predložil potvrdenie, že žalobkyňa mala dňa 14.03.2019 na svojom účte zostatok vo výške 12.865,60 eur, čiže sumu podstatne nižšiu, než je súdom určená náhrada za podiel žalovaného. Právny zástupca žalobkyne v písomnom záverečnom návrhu z 20.10.2019 okrem iného sľúbil, že žalobkyňa dodatočne predloží súdu aj potvrdenie o vinkulácii práva disponovať s peňažnými prostriedkami na účte, ktoré potvrdenie nikdy nebolo žalobkyňou predložené. Súd listom zo dňa 29.10.2019 vyzval právneho zástupcu žalobkyne, aby v lehote 12 dní preukázal svoju solventnosť, ktorá lehota márne uplynula. Súdu dňa 28.11.2019, v deň pojednávania, mailom z mailovej adresy právneho zástupcu žalobkyne, ale s hlavičkou Mgr. M. S. o 7.25 bol zaslaný list a v jeho prílohe bol pripojený úradný záznam o úschove účelovo viazanej sumy 23.900 eur zo dňa 27.11.2019. Uvedené preukázanie solventnosti považuje odvolateľ za neprijateľné, nakoľko úradný záznam advokáta nemá náležitosti, ktoré by preukazovali skutočnú dispozíciu s peniazmi, nie je jednoznačným dôkazom, že žalobkyňa reálne disponovala s deklarovanou sumou, pričom vzhľadom na výšku sumy má byť táto uložená na účte v peňažnom ústave. Nesúhlasil tiež s rozhodnutím súdu o nároku na náhradu trov konania, keď uviedol, že zrušenie podielového spoluvlastníctva je v prospech a úspechom oboch strán sporu, nie len úspechom žalobkyne. Žalobkyňa sa nepokúsila o dohodu

so žalovaným pred podaním žaloby, pričom žalovaný bol na základe nezákonného návrhu žalobkyne nezákonným uznesením pribratý súdom ako žalovaný, čo je výnimočnou okolnosťou. Súd žalobu nemal prijať a konať o nej, nemal akceptovať tvrdenia žalobkyne o jej dodatočných pokusoch o dohodu s cenou podľa nejakého neaktuálneho starého znaleckého posudku. Žalovaný mal záujem uzavrieť dohodu, ale nie v žalobkyňou ponúkanej podcenej výške, čiže neuzavretie dohody o vyporiadaní zavinila svojou neústupčivosťou a skrbivosťou práve žalobkyňa.

4. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá navrhla napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Odvolanie žalovaného považovala za účelové, zavádzajúce a bezdôvodné, bez akéhokoľvek skutkového a právneho základu. Žalobkyňa prostredníctvom svojho predchádzajúceho právneho zástupcu vyzvala pôvodnú žalovanú k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva, pričom prebiehali aj rokovania, no pôvodne žalovaná robila prietahy a nemala v úmysle predať spoluvlastnícky podiel. Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu aj po začatí súdneho konania viackrát vyzvala žalovaného na uzatvorenie mimosúdnej dohody, avšak žalovaný nikdy a žiadnym spôsobom nereagoval, preto je jeho tvrdenie, že spor vyvolala ona, pretože nechcela uzatvoriť dohodu, prinajmenšom absurdné. Považovala za nepochopiteľné, že žalovaný ešte aj vo svojom odvolaní namieta svoju pasívnu legitímáciu, pričom žiadnym spôsobom nereagoval na jej písomné ponuky a súčasne namieta, že on nevyvolal spor a chcel sa dohodnúť. Považovala za absolútne nepravdivé a zarážajúce tvrdenie žalovaného, že ona nevyužíva nehnuteľnosti so svojou rodinou a nehospodária spolu. Uviedla, že do spisu bolo založené potvrdenie obce S. D. W. o tom, že v rodinnom dome býva rodina žalobkyne. Uvedené potvrdila v konaní vedenom pod sp. zn. 14C/266/2014 i bývala žalovaná L. P.. Žalovaný počas konania viackrát uviedol, že rodinný dom by chcel využiť na rekreačné účely, pričom rodinný dom užíva ona so svojou rodinou pre účely trvalého bývania. Trvalé užívanie a bývanie v rodinnom dome má prednosť pred rekreačným využitím stavby z hľadiska účelného využitia veci. Nehnuteľnosti užíva ona so svojou rodinou, je väčšinou spoluvlastníčkou a ide o bývalý rodinný dom jej rodičov, pričom jej otec má t.č. právo doživotného užívania a bývania k predmetnému rodinnému domu. Podľa názoru žalobkyne reálne rozdelenie pozemkov nie je dobre možné, čo vyplynulo i z vykonaného dokazovania. Čo sa týka stavebných povolení vydaných na stavbu rekreačných domčekov v danej lokalite, žalobkyňa sa domnieva, že boli vydané v príkrom rozpore s ustanoveniami stavebného zákona a vyhláškou č. 532/2002 Z.z., nakoľko podľa § 7 ods. 1 vyhlášky, stavba podľa druhu a účelu musí mať kapacitne vyhovujúce pripojenie na pozemné komunikácie, prípadne na účelové komunikácie. Ona svoju solventnosť preukázala riadne a včas, najprv výpisom z účtov, pričom následne boli finančné prostriedky uložené do advokátskej úschovy.

5. K vyjadreniu žalobkyne sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a dôvodoch odvolania. Žalobkyňa len opakuje účastníkom známe odôvodnenie napadnutého rozsudku, ale vôbec nereaguje na skutkové skutočnosti a právne dôvody, ktorými žalovaný zdôvodňuje svoje odvolanie. Žaloba bola podaná proti osobe, ktorá nebola v čase podania žaloby pasívne legitimovaná, pričom neboli splnené procesnoprávne podmienky na postup podľa § 92 ods. 3 O.s.p. (teraz § 80 ods. 1 a 2 CSP) a neboli splnené ani hmotnoprávne podmienky na podanie žaloby podľa § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka, teda pokus o dohodu so žalovaným pred podaním žaloby. Podľa žalovaného o skutočných postojoch a stanoviskách predchádzajúceho spoluvlastníka jasne svedčí jednoznačná písomná ponuka zo dňa 20.10.2013 predložená žalobkyňi na odkúpenie spoluvlastníckeho podielu v trhovej cene, na ktorú však žalobkyňa z neznámych dôvodov nereagovala. Vyporiadanie podielového spoluvlastníctva reálnym rozdelením je v predmetnej veci dobre možné, vyporiadanie veci podľa návrhu znalcov by mohli spoluvlastníci samostatne každý pre svoje potreby účelne využívať. Plne sa zachová doterajší prístup ku všetkým parcelám, či už z verejnej alebo účelovej komunikácie, pričom rodinný dom by nestratil svoju funkciu. Ohľadne preukázania solventnosti sa pridržiaval obsahu svojho odvolania, pričom doplnil, že zo samotnej kópie úradného záznamu advokáta vôbec nevyplýva údaj o osobe, ktorá tieto peniaze zložila, pričom nebola ani zložená celá suma na vyplatenie spoluvlastníckeho podielu, ale len suma vo výške 23.900 eur.

6. Žalobkyňa sa v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného pridržiava všetkých svojich písomných a ústnych vyjadrení predložených a prednesených v doterajšom konaní, pričom sa stotožnila s právnym názorom súdu a s obsahom napadnutého rozsudku. Žalovaný (v tom čase priateľ predchádzajúcej spoluvlastníčky) si odkúpil podiel svojej priateľky s vedomím, že ide o rodinný dom, v ktorom býva žalobkyňa so svojou rodinou, teda mohol predpokladať, že žalobkyňa bude mať záujem o kúpu podielu

nového spoluvlastníka, pričom k prevodu podielu nedošlo z dôvodu obštrukcií na strane pôvodnej žalovanej - predchádzajúcej spoluvlastníčky a následne v tomto smere pokračoval aj žalovaný.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne poukázal na to, že žalobkyňa nič neuviedla k znalcom navrhutej možnosti reálnej delby vyporiadovaných nehnuteľností a k namietanej skutočnosti o nepreukázaní jej solventnosti. Žalobkyňa nemôže vytýkať bývalej spoluvlastníčke obštrukcie ohľadne prevodu spoluvlastníctva, veď ona sama si privodila zánik svojho predkupného práva, keď na písomnú ponuku bývalej spoluvlastníčky zo dňa 20.10.2013 na predaj spoluvlastníckeho podielu v zákonnej lehote nijako nereagovala.

8. V dodatku k vyjadreniu žalovaný poukázal na stanovisko Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory uverejnené v Bulletin slovenskej advokácie, ročník XXVI, č. 9/2020, str. 64, v ktorom článku sa konštatuje, že ustanovenia zákona o advokácii nepoznajú inštitút advokátskej úschovy, s ktorým by boli spájané osobitné právne účinky a advokátom uložené osobitné povinnosti. Pokiaľ teda prvoinštancný súd akceptoval úradný záznam o úschove účelovo viazanej sumy spísaný a zaslaný e-mailom právnym zástupcom žalobkyne ako dôkaz o úschove neúplnej náhrady za spoluvlastnícky podiel žalovaného, porušil zákon.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

10. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 6C/15/2014 je zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam.

11. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým zrušil podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam, tieto prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne, ktorej uložil zaplatiť žalovanému náhradu za jeho spoluvlastnícky podiel vo výške 23.902,83 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobkyňa a súdnym znalcom Ing. Jurajovi Kőbőlovi a Ing. Romanovi Wagnerovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

12. Odvolateľ odvolanie odôvodnil tým, že neboli splnené procesné podmienky [§ 365 ods. 1 písm. a) CSP], že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností [§ 365 ods. 1 písm. e) CSP], na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam [§ 365 ods. 1 písm. f) CSP] a napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP].

13. Odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. a) CSP je daný, ak konanie má vadu spočívajúcu v nedostatku procesných podmienok, ktoré Civilný sporový poriadok definuje v ustanovení § 161 ods. 1 ako podmienky, za ktorých môže súd konať a rozhodnúť. Odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. e) CSP je daný, ak súd zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia a ktorého vykonanie je prípustné. Odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) CSP je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá postupu vyplývajúcemu z ust. § 191 CSP, pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti je logický rozpor, alebo ktorého odporujú ust. § 195 až 210 CSP. Odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP je daný, ak súd prvej inštancie posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo právnou normu, síce správne určenú, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

14. Odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci boli splnené procesné podmienky, za ktorých môže súd konať a rozhodnúť. Nebolo možné súhlasiť s názorom odvolateľa, že nesplnenie

procesných podmienok spočíva v tom, že pôvodne žalovaná v čase začatia konania už nebola podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností, že žalovaný sa stal stranou v spore na základe nesprávneho postupu súdu, a že žaloba voči nemu bola podaná bez predchádzajúceho pokusu o dohodu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva.

15. Celkom nepochybné v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva musia byť stranami v spore všetci podieloví spoluvlastníci, uvedené však nie je procesnou podmienkou v zmysle ust. § 161 CSP (predtým § 103 O.s.p.), ale aj podmienkou úspešnosti žaloby, v prípade nesplnenia ktorej je potrebné žalobu zamietnuť. Rovnako za procesnú podmienku nemožno považovať predchádzajúci pokus o dohodu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, keď podstatným je, že k dohode spoluvlastníkov nedošlo, čo vyplynulo z obsahu spisu a snaha o mimosúdnu dohodu by mohla mať relevanciu pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania.

16. Možno dať za pravdu odvolateľovi, že nebol správny postup súdu prvej inštancie, ktorý o vstupe žalovaného do konania v zmysle ust. § 92 ods. 2 a 3 O.s.p. (v súčasnosti § 80 ods. 1 a 2 CSP), nakoľko z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že v žalobe označená pôvodná žalovaná v čase začatia konania, teda dôjdenia žaloby súdu, už nebola podielovou spoluvlastníčkou, a teda dôvodným bol návrh na pristúpenie žalovaného ako ďalšieho účastníka (strany) v zmysle § 92 ods. 1 O.s.p. (§ 79 CSP) a následné späťvzatie žaloby voči pôvodnej žalovanej. Aj napriek nesprávnemu postupu súdu sa žalovaný stal účastníkom (stranou) sporu na základe právoplatného uznesenia súdu a súd s ním ďalej ako s účastníkom (stranou) konal, teda uvedený nedostatok možno považovať za zhojený.

17. Súd prvej inštancie nepochybil, pokiaľ nevykonal všetky žalovaným navrhnuté dôkazy, nakoľko vyhodnotenie potenciálnej relevancie navrhovaných dôkazov, ako aj prípustnosti ich vykonania je úlohou a doménou súdu. Žalovaným navrhnuté ďalšie dôkazy neboli ani podľa názoru odvolacieho súdu spôsobilé priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia a súdom prvej inštancie zistený skutkový stav považoval odvolací súd za dostatočný.

18. Podľa názoru odvolacieho súdu nebol naplnený ani odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) CSP. Zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadruje, že záver, ktorý si sudca urobí o pravdivosti, či nepravdivosti tvrdených skutočností, vzhľadom na poznatky získané z vykonaných dôkazov, je vecou vnútorného sudcovho presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Z tejto zásady vyplýva, že na nesprávnosť hodnotenia dôkazov možno usudzovať len zo spôsobu, akým súd hodnotenie vykonal. Ak nemožno v tomto smere vyčítať súdu žiadne pochybenia (napr. že výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá pravidlám logického myslenia, alebo že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplynuli alebo opomenul rozhodné skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo), potom nie je ani možné polemizovať s jeho skutkovými závermi.

19. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie za účelom zistenia skutkového stavu, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedal postupu vyplývajúcejmu z ust. § 191 CSP, pretože súd zobral do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, prednesov strán sporu vyplynuli, zohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá pravidlám logického myslenia. V odôvodnení svojho rozsudku súd prvej inštancie jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, teda odôvodnenie napadnutého rozhodnutia má všetky atribúty vyžadované ust. § 220 ods. 2 CSP a nemožno mu nič vyčítať.

20. Odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolateľ nešpecifikoval, a preto odvolaciemu súdu nie je zrejmé, v čom malo spočívať nesprávne právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, použil správne právne predpisy a tieto i správne vyložil a na daný skutkový stav správne aplikoval.

21. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

22. Podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

23. Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri ich uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV.ÚS 252/2004).

24. Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I.ÚS 50/2004).

25. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo strany vyjadrovať k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov, resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana (I.ÚS 97/1997, II.ÚS 3/1997, II.ÚS 251/2003).

26. Pretože odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatnených nárokov, a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotno-právne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku.

27. V danom prípade išlo o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva strán sporu. Z povahy podielového spoluvlastníctva ako spoločenstva vlastníckych práv viacerých osôb založeného na zásade dobrovoľnosti vyplýva, že ak nedôjde medzi nimi k dohode, ktorýkoľvek zo spoluvlastníkov môže kedykoľvek požiadať o zrušenie spoluvlastníctva a jeho vyporiadanie. Toto právo vyplýva zo zásady, že nikto nemôže byť spravodlivo nútený, aby zotrval v spoluvlastníckom vzťahu, ak mu to z nejakého dôvodu nevyhovuje.

28. Ak nedôjde k dohode, zruší spoluvlastníctvo a vykoná vyporiadanie na návrh niektorého spoluvlastníka súd. Prihliadne pritom na veľkosť podielov a na účelné využitie veci. Ak nie je rozdelenie veci dobre možné, prikáže súd vec za primeranú náhradu jednému alebo viacerým spoluvlastníkom; prihliadne pritom na to, aby sa vec mohla účelne využiť a na násilné správanie podielového spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom. Ak vec žiadny zo spoluvlastníkov nechce, súd nariadi jej predaj a výťažok rozdelí podľa podielov (§ 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

29. Pre rozhodnutie o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva súdom sú v § 142 ods. 1 OZ zakotvené dve kritériá, a to veľkosť spoluvlastníckych podielov a účelné využitie veci. V prípade zistenia, že rozdelenie veci nie je dobre možné a pri rozhodovaní o prikázaní veci niektorému z podielových spoluvlastníkov za primeranú náhradu sú v citovanom ustanovení zakotvené tri kritériá, a to veľkosť spoluvlastníckych podielov, účelné využitie veci a prípadné násilné správanie podielového spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom. Závery súdu o veľkosti spoluvlastníckych podielov o možnosti (nemožnosti) rozdelenia veci, o tom, kto môže predmet spoluvlastníctva po jeho vyporiadaní využiť účelnejšie, prípadne o násilnom správaní podielového spoluvlastníka, sú závermi skutkovými a nie právnymi. V tomto smere prichádzajú do úvahy právne závery len vo vzťahu k hodnoteniu významu jednotlivých kritérií a ich porovnania s inými. Otázka, komu bude vec prikázaná, záleží na úvahe súdu. Odvolací súd môže úvahy prvoinštančného súdu spochybníť, len ak sú zjavne neprimerané.

30. Možno súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že rozdelenie veci v danom prípade nie je dobre možné, keď táto podmienka nie je naplnená púhou faktickou možnosťou technického prevedenia

a rozdelenia spoločnej veci, ale tiež funkčným opodstatnením takéhoto rozdelenia. Svoje závery súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočným a zrozumiteľným spôsobom odôvodnil, pričom poukázal na konkrétne dôkazy, z ktorých vyvodil svoje skutkové zistenia. Za správny a logický možno považovať záver prvoinštančného súdu, že v prípade rozdelenia nehnuteľností spôsobom navrhnutým znalcami by nemal žalovaný zabezpečený prístup k nehnuteľnostiam, ktoré by boli prikázané do jeho výlučného vlastníctva. Z vykonaného dokazovania síce vyplynul faktický prístup cez parc. č. 598/1, nebola však preukázaná dostatočná, právne relevantná záruka zabezpečenia budúceho bezproblémového prístupu, keď i podľa vyjadrenia SVP, š. p. nemožno uvedený prístup využívať ako trvalú prístupovú komunikáciu, čo vyplýva i z charakteru predmetného pozemku. Nie je pritom podstatným, čo by sa mohlo stať v budúcnosti, ale podstatným je súčasný stav. S prihliadnutím na charakter pozemku parc. č. 598/1, teda pozemok, na ktorom je postavená inžinierska stavba - prístav, plavebný kanál a komora, priehrada a iná ochranná hrádza, závlahová a melioračná sústava a jej súčasti, i odvolací súd považoval za podstatné vyjadrenie SVP, š. p. k možnosti prístupu po tomto pozemku.

31. V konaní o návrhu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva súd pri úvahe, komu zo spoluvlastníkov prikáže vec za primeranú náhradu, neberie na zreteľ samostatne iba niektoré z hľadísk výslovne uvedených v § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka (veľkosť spoluvlastníckych podielov, účelné využitie veci, násilné správanie podielového spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom), ani spoločne iba tieto zákonom výslovne označené hľadiská, ale vždy komplexne celý široký súbor relevantných skutočností, ktorý nie je vyčerpaný iba hľadáskami priamo vymenovanými v tomto ustanovení zákona.

32. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie pri úvahe, komu zo spoluvlastníkov prikáže vec za primeranú náhradu, rešpektoval kritériá vyplývajúce buď priamo z § 142 ods. 1 OZ, alebo nepriamo z účelu a zmyslu tohto ustanovenia a vzhľadom na to, že svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil, jeho záveru nemožno nič vytknúť, keď tento správne aplikoval relevantné zákonné ustanovenia a jeho záver, na ktorom spočíva napadnuté rozhodnutie, je v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania a ich právnym vyhodnotením.

33. Medzi ďalšie, v ustanovení § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka priamo neuvedené okolnosti významné pre vyporiadanie podielového spoluvlastníctva prikázaním veci do výlučného vlastníctva jedného zo spoluvlastníkov, treba zaradiť aj schopnosť jednotlivých, navzájom si konkurujúcich spoluvlastníkov zaplatiť ostatným spoluvlastníkom primeranú náhradu.

34. V danom prípade sa prvoinštančný súd touto otázkou zaoberal a svoje úvahy i náležite vysvetlil. Z obsahu spisového materiálu i podľa názoru odvolacieho súdu vyplynulo, že žalobkyňa disponuje finančnými prostriedkami na vyplatenie žalovaného, čo vyplýva z úradného záznamu o zložení finančných prostriedkov do úschovy advokáta, pričom nie je podstatným, či ide o spôsob štandardný, predpokladaný zákonom o advokácii, ale relevantným je, že žalobkyňa dostatočným spôsobom preukázala svoju solventnosť.

35. Za správne považoval odvolací súd i rozhodnutie súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania, keď pri rozhodovaní o náhrade trov konania v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je smerodajný úspech v konaní. Ak súd vyhovel žalobe a zrušil spoluvlastníctvo spôsobom, ktorý bol navrhovaný, no najmä ak sa žalovaný bránil alebo navrhoval, a to neúspešne, iný spôsob vyporiadania, niet v zásade prekážok, aby súd použil ustanovenie § 255 ods. 1 CPS, a aby žalobkyňa priznal plnú náhradu trov konania. Iný je prípad, ak by súd rozhodol o vyporiadaní inak, než bolo navrhované.

36. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že žalobkyňa sa najskôr proti pôvodnej žalovanej domáhala zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva prikázaním celej veci za náhradu v zmysle znaleckého posudku, pričom takýmto spôsobom bolo i rozhodnuté. Pred podaním žaloby medzi žalobkyňou a pôvodnou podielovou spoluvlastníčkou prebiehali i rokovania ohľadne dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, avšak bezúspešne. Po vstupe žalovaného do konania sa žalobkyňa snažila dohodnúť so žalovaným o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, keď mu ponúkala na výplatu spoluvlastníckeho podielu najskôr sumu 19.733,33 eur a následne 20.667 eur, no k dohode nedošlo pre nesúhlas žalovaného. S prihliadnutím na uvedené bolo možné považovať za správny postup súdu prvej inštancie, keď o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255

ods. 1 CSP a rovnako v spore neúspešnému žalovanému uložil zaplatiť nárok na náhradu trov konania znalcom.

37. Platná právna úprava nevyžaduje, aby na každý argument strán sporu súd v odôvodnení rozsudku reagoval, prečo sa s ním nestotožnil, a hlavne nie k takým argumentom, ktoré sú pre rozhodnutie v danej veci bezvýznamné. Naopak, špecifické vyjadrenie súdu sa i z pohľadu súdneho praxe vyžaduje práve vtedy, ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie v danej veci rozhodujúci.

38. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a nemohol preto dať za pravdu odvolateľovi. Z dôvodu, že odvolacie dôvody odvolateľa neboli opodstatnené a neboli zistené ani žiadne nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré by mal odvolací súd prihliadnuť z tzv. úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej, ako i v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania z dôvodu vecnej správnosti potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

39. V odvolacom konaní úspešnej žalobkyni súd podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči v spore neúspešnému žalovanému, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

40. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).